

medfører. Hvis ærede Medlemmer paa et eller andet Punkt kan hjælpe mig dertil, skal jeg naturligvis være villig til at yde min Medvirkning og modtage alle Forslag og Ideer, som i saa Henseende fremkommer, med den størst mulige Velvillie.

I Forbindelse med min Omtale af Indkvarteringsforholdene bør jeg maaske meddele, hvorledes Sundhedstilstanden har været i den indkaldte Styrke. Der er foretaget en Opgørelse for Sjællands Vedkommende, og den viser, at de første to Maaneder — det er den Tid, for hvilken der foreligger Statistik — har Sygeprocenten været 2,70. Sammenlignet med tidligere er det mindre end under almindelige Garnisonsforhold, men det er maaske ogsaa mindre rimeligt at sammenligne det dermed. Det er mere naturligt at sammenholde det med Sygeprocenten under Kantonnementsøvelser, og der byder de store Kantonnementsøvelser i 1908 vistnok den bedste Sammenligning. Den Gang var Sygeprocenten 2,67, hvilket altsaa vil sige ret nøjagtigt det samme som nu.

Tilbage har jeg nogle Ord om et Spørgsmaal, som har lagt adskilligt Beslag paa Sindene ogsaa under denne Debat, nemlig det meget forviklede Forhold med Hestene. Jeg skal ikke nu fordybe mig i Spørgsmaalet om de udpegede Heste og en mulig Omvurdering af dem. Det er mit Indtryk, at adskillige Medborgere, ogsaa nogle af de ærede Medlemmer, omfatter dette Spørgsmaal med noget større Interesse end den, der svarer til dets praktiske Betydning. Praktisk Betydning vil det Spørgsmaal kun faa i det Tilfælde, at Danmark skulde blive nødt til at skride til almindelig Mobilisering, men hvis denne Begivenhed skulde indtræffe, kan der ikke være Tvivl om, at vi vilde staa overfor Begivenheder af en saadan Art, at for de Mennesker, der her er Tale om, vilde Spørgsmaalet om, hvorvidt deres Heste var vurderede til lidt mere eller mindre, svinde ind til meget lidt i Sammenligning med, hvad det er, naar de nu tænker over det.

Derimod vil jeg gøre nogle Bemærkninger om en anden Gruppe af Heste, nemlig de Heste, som Staten har lejet med Ret til at købe dem. Det drejer sig om omtrent 1,200 Heste, som væsentlig i Løbet af August blev lejet saaledes, at der daglig skulde betales 6 Kr. i Leje for dem. Men samtidig fastsattes en Vurderingssum, og der fastsloges udtrykkeligt, at Staten havde Ret til at overtage disse Heste til enhver Tid mod at udbetale denne Vurderingssum med Fradrag af den ydede Leje. Nu har

vi ment, at det Tidspunkt var kommet, hvor det var rigtigt, at Staten overtog disse Heste til Vurderingssummen. Saa er der imidlertid nogle af Ejerne, som føler sig brøstholdne derved. De siger: I August Maaned var det en meget rimelig Sum, de Heste blev vurderet til, men nu er Heste mere værd, og derfor er Statens Køb ubehageligt for os. Skal vi skaffe os nye Heste, maa vi betale større Priser, og i hvert Fald mister vi Muligheden for at sælge de bortlejede Heste til den større Pris, som vi nu muligvis kunde faa for dem. Derom maa jeg sige, at selve Kontrakternes Købsregler er aldeles uomtvistelige. Det er her gaaet de Hesteejere, der har overladt Staten deres Heste paa disse Vilkaar, paa samme Maade, som det gaar andre Mennesker, der slutter Kontrakt med Staten om et eller andet, og jeg kan ikke se rettere, end at det er nødvendigt for Staten at opretholde de Aftaler, som er truffet i Kontrakterne med Hesteejerne. De er jo ikke de eneste Mennesker, der har sluttet Kontrakt med Staten, da denne Situation indtraadte, eller medens den har staaet paa. Der er f. Eks. Kulleverandørerne. Det kunde ikke nytte, at Kulleverandørerne, naar Staten havde sluttet Aftale med dem om at levere Kul til den og den Pris, senere kom og sagde: Det er meget godt, men nu har vi solgt Kullene til en anden og har faaet en højere Pris for dem, derfor kan Ministeriet ikke faa dem. Staten kan heller ikke anerkende den Betragtning, som bliver gjort gældende af andre Leverandører: at de maa have mere for deres Varer, fordi Sterling er blevet dyrere. Nej, naar der foreligger et klart Kontraktforhold som her med Hesteejerne, maa det opretholdes. Det er naturligvis smerteligt for de Hesteejere, som har solgt deres Heste paa et Tidspunkt, da de ikke var saa dyre som nu, at de ikke har ventet med at sælge, men der er ogsaa andre, der har solgt Heste den Gang og heller ikke fik højere Priser for dem.

Imidlertid maa det vel indrømmes, at nogle af Hesteejerne maaske er gaaet ud fra — skønt de ikke tilskyndedes dertil af Kontrakterne —, at denne Situation ikke vilde vare ret længe, saa at Købet i Virkeligheden ikke kom til at betyde ret meget, hvorfor jeg mener, man bør tage et vist Billighedshensyn til disse, ligesom jeg mener, at det ikke vil være rigtigt, at Staten, om jeg saa maa sige, gjorde en Forretning derved, at den solgte de Heste, som den havde faaet overladt paa disse billigere Vilkaar, til den høje Pris — forudsat at den holdt sig, naar denne Situation er forbi — og indkasserede.